

RAPORT: Subgrupa voluntarilor vârstnici ca studenți

Ideea principală pe care se bazează activitățile în subgrupe este aceea că învățarea prin intermediul voluntariatului poate deveni primul pas pe „scara de învățare” pentru „voluntarii vârstnici.” Marea majoritate a organizațiilor de voluntariat nu asigură servicii de educație formală adresată voluntarilor vârstnici. Atunci când oferă cursuri de formare în activitățile de voluntariat, acestea sunt generale și se adresează tuturor voluntarilor. În situațiile în care se organizează sesiuni de formare, organizațiile de voluntariat implică cercetători/instructori/tutori individuali, uneori chiar și la nivel universitar. Organizațiile de voluntariat sunt însă conștiente de faptul că studenții vârstnici au nevoie de alte condiții și metode și că un „curs” nu este întotdeauna necesar. În țările reprezentate în subgrup, universitățile oferă învățare pe tot parcursul vieții prin faptul că oferă programe de obținere a diplomelor, programe de dezvoltare profesională și oportunități de învățare (fără credite) pentru public, care include categoria vârstnicilor. Studenții în vârstă nu sunt un grup omogen și voluntarii de vârstă a treia nu sunt căutați în mode special de către universități. Dar unele studii de caz specifice care exemplifică aspectele diferite ale problemei există.

Pornind de la activitățile de colaborare ale grupului, viziunea noastră pentru viitor este ca fiecare sector să fie conștient de celălalt și să își recunoască și să își aprecieze munca depusă. În același timp dorim ca instituții din ambele sectoare să dezvolte contacte instituționale mai strânse între ele. Aceasta ar trebui să se refere la dezvoltarea unor oportunități comune de educație, incluse în sistemul de credite, bazate pe nevoile voluntarilor vârstnici, și care să deschidă noi căi de învățare. De asemenea, este necesar ca universitățile să dezvolte contacte cu acele organizații de voluntari din regiune care permit persoanelor de vârstă a treia să activeze ca și voluntari. Această implicare a universităților ar putea conduce la o implicare mai mare a voluntarilor, și, pe termen lung, la o recunoaștere mai mare a contribuției voluntariatului la societate.

Autori: Alzbeta Mrkova, C. A. R. D. O., Slovacia; Ramona Dragomir, Pro Vobis, România; Stefanie Woll, Universitatea din Hamburg, Germania; Andrea Waxenegger, Universitatea din Gratz, Austria.